

श्रानन्दपितव्य TATTVAS. 28, 9.

श्रानन्दयोग m. N. eines Joga (astr.) Verz. d. Oxf. H. 86, a, 40.

श्रानन्दराम zu streichen.

श्रानन्दराय (श्रा० + राय) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 138, b, No. 273. HALL 182.

श्रानन्दलक्ष्मी, °तरी Titel eines Commentars zur Ānandalahari Verz. d. Oxf. H. 108, b, N. 2. °स्तोत्र Titel eines dem Çāmkarakāra zugeschriebenem Gedichts in 20 Strophen, ebend. 127, a, No. 226.

श्रानन्दवर्धन 2) Verz. d. Oxf. H. 123, b, 20. Vgl. नन्दवर्धन.

श्रानन्दशावकसंधि m. Titel eines Werkes WILSON, Sel. Works 1, 283.

श्रानन्दचल (श्रानन्द + श्र० Berg) m. N. pr. = श्रानन्दगिरि Verz. d. Oxf. H. 237, b, 30.

श्रानन्दतमन् (श्रानन्द + श्रा०) m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 390, b, No. 33. HALL 116. 141.

श्रानन्दिन् 1) adj. froh LA. (II) 88, 6. erfrischend: इगदा० KATHĀS. 106, 109. — 2) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 233, a, N. 1.

श्रानन्देश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, a, 28.

श्रानपत्प (von श्रानपत्प) adj. zur Kinderlosigkeit in Beziehung stehend: डःब्र BHA. P. 6, 14, 39.

श्रानभिहात UÉÉVAL. zu UNĀDIS. 3, 86 nach gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

श्रानघ (3. श्रा + नघ) adj. geneigt: कुसुमफलानघ (वृत्त) VARĀH. BH. S. 93, 33. प्रथयानघ BHA. P. 10, 85, 21.

श्रानयन escorting BENFEY mit Anführung von ÇĀK. 48, 21, wo aber नयन gemeint ist.

श्रानपितव्य KATHĀS. 124, 164.

श्रानर्त 3) als Volksname VARĀH. BH. S. 3, 80, 14, 17, 16, 31. der Fürst der Āuarta 14, 33.

श्रानर्तन (von नर्त् mit श्रा) n. das Tanzen, Tanz: चतुरानर्तनं कुर्युः ÇĀKU. GRB. 1, 11.

श्रानर्द् (von नर्द् mit श्रा) m. Gebrüll: श्रानर्द् (kann auch als absol. aufgefasst werden) नर्दत्: MBH. 3, 4802.

श्रानत् n. das unter Agni (श्रानत्) stehende Nakshatra Kṛtikā VARĀH. BH. S. 13, 28.

श्रानाक् wohl N. pr. eines königlichen Geschlechts Verz. d. Oxf. H. 332, b, 6.

श्रानाय श्रानाय KATHĀS. 96, 7.

श्रानाभि (2. श्रा + नां०) adv. bis zur Nabe MBH. 7, 6244.

श्रानामन् (vom caus. von नम् mit श्रा) n. das Geneigtmachen, Gewinnen Schol. zu PANĀK. BR. 18, 2, 12.

श्रानिधनं लाष्ट्रीसाम् N. eines Sāman Ind. ST. 3, 205, b.

श्रानित् 3) n. das unter dem Gotte des Windes stehende Nakshatra Svāti VARĀH. BH. S. 71, 10. 98, 4.

श्रानील (2. श्रा + नील) adj. schwärzlich RAGH. 3, 8.

श्रानुकूल्य das Passen Jmds (gen.) zu (समं मिथः) Jmd: श्रनकूरतेरेषां मध्यात्केन समं मिथः। ग्रस्त्यानुकूल्यम् KATHĀS. 52, 141. das zu-Gefallen-Sein Spr. 1238. स्वामिशत्रूणाम् — न ते यस्मादानुकूल्यमशिष्यन् so v. a. sie hielten es nicht mit ihnen RĀGA-TAR. 8, 132. °तस् nach Lust, — Neigung Verz. d. Oxf. H. 216, a, 29.

v. Theil.

श्रानुगुण (von श्रानुगुण) n. Gleichartigkeit ŚĀH. D. 219, 12. 247, 6.

श्रानुजावर TBA. 2, 2, 10, 1. KĀTH. 11, 4. 13, 7. 30, 3. PANĀK. BR. 2, 10, 2.

16, 14, 2. Nach den Comm. auch so v. a. gemein, ganz niedrig.

श्रानुपूर्व 2) Z. 2 lies श्रानुपूर्वी॑. Das letzte Beispiel gehört zu श्रानुपूर्व्य॑. da hier mit der ed. Bomb. श्रानुपूर्व्यानिषेडुश्य zu lesen ist. Nach den indischen Grammatikern ist श्रानुपूर्वी॑ f. zu श्रानुपूर्व्य॑.

श्रानुपूर्व्य॑, abl. der Reihe nach TAITT. PAIT. 2, 9. R. 2, 91, 39 (wo श्रा॒ नुपूर्व्यानि॑ mit der ed. Bomb. zu lesen ist).

श्रानुपूर्वत्स॑ lies der Anumati gehörig u. s. w. und füge TBA. 4, 6, 1, 4 hinzu.

श्रानुपानिक Schlüsse machend BHA. P. 11, 19, 1.

श्रानुपात्रिक (von श्रुपात्रा) m. ein Mann aus dem Gefolge, Diener UTTARĀMĀK. 87, 2. — Vgl. श्रनुपात्रिक.

श्रानुपूर्ण्य॑ (von श्रनुपूर्ण) n. Angemessenheit ŚĀH. D. 721.

श्रानुराहिणी f. patron. WEBER, NAX. 2, 391.

श्रानुश्रव adj. = श्रानुश्रविक BHA. P. 11, 6, 19.

श्रानुश्रविक TATTVAS. 34. KAP. 1, 82. JOGAS. 1, 15.

श्रानुषक् Z. 3. sg. lies 1, 13, 5. 32, 14.

श्रानुषङ्कित् adj. (f. ई॑) sich anschliessend an so v. a. in Zusammenhang stehend mit (gen.): महापुरुषपूजायाः सिद्धिः काव्यानुषङ्किती॑ श्रानुषङ्किती॑ ed. Bomb. BHA. P. 6, 18, 72. un wesentlich ŚĀH. D. 277, 5. तत्रानुषङ्कितम् PANĀK. 10, 5 so v. a. in der Nähe von dort sich aufhaltend

श्रानुषूकै॑ (von श्रनुषूक) adj. nachgetrieben: त्रीहि॑ TS. 2, 3, 4, 2. KĀTU. 11, 3.

श्रानुषुभ॑ PANĀK. BR. 12, 13, 26. NIDĀNA 1, 3, 9. श्रानुषुभ॑ चक्रदस॑ UTTARĀMĀK. 36, 5 (in der neueren Ausg.; श्रनु॑ die ältere Ausg. 27, 15).

श्रानूप m. patron. des Vadhṛjaçva PANĀK. BR. 13, 3, 17. n. N. eines Sāman ebend. 16. श्रानूपवाद्यशम् und श्रानूप॑ वाद्यशम् Namon von Sāman Ind. ST. 3, 205, b.

श्रानृए॑ धर्मस्यानृएयमप्रोति॑ hat seiner Pflicht Genüge gethan MBH. 3, 4509. स्नेहानृएयमकृता च तस्य मे नास्ति॑ निर्वृतिः॑ KATHĀS. 64, 65. — R. 2, 24, 32 und 94, 17 hat auch die ed. Bomb. श्रानृएयता॑; an der ersten Stelle bemerkt der Schol.: स्वर्वैष्यज् d. h. श्रानृए॑ = श्रनृणा॑.

श्रानृशं॑ MBH. 13, 263. श्रानृशं॑स्य॑ (und धर्मस्य॑ st. धर्मस्य॑) ed. Bomb., der Schol. श्रानृशं॑स.

श्रानेतर्, तवानेत्री॑ तस्मिन्स्वे मलयाचले KATHĀS. 68, 71. 103, 244. श्रामलकानेतर् 61, 295.

श्रानेभद्र॑ und श्रानेभद्री॑ Bez. der mit श्रा॑ नौ॑ भद्रा॑: beginnenden Hymne (RV. 1, 89) ÇĀKU. BR. 27, 2. Verz. d. Oxf. H. 336, b, No. 847.

श्रात्तपुरिक (von श्रतःपुरा॑) adj. zum Gynaecum in Beziehung stehend Verz. d. Oxf. H. 215, b, 40.

श्रतःपुरितक॑ (!) adj. wohl dass.: °कं दाररक्षितकम् ebend. 216, a, 2.

श्रात्तर॑ (von श्रतर्) 1) adj. im Innern befindlich, innerlich: श्रात्तराणि॑ तत्वाणि॑ (= श्रतःकरणाणि॑ Schol.) UTTARĀMĀK. 26, 11. sg. श्रात्तराणू॑ भट्ट. 5, 83. — 2) m. a) ein im Innern des Hauses —, des Palastes Angestellter (= सूदादि॑ Schol.) MBH. 12, 3090. श्रात्तरेण्य॑: परावत्तन्परेण्य॑: पुनरात्तरान्॑. परान्परेण्य॑: स्वास्त्वेण्य॑: सर्वान्पालय॑ नित्यदा॑॥ 3346. — b) ein innerhalb des Landes Wohnender, ein Eingeborener, Landeskind:

श्रात्तरेभेदपितारीन्बिल्वं॑ बिल्वेन॑ भेद॑ MBH. 12, 3918.

श्रात्तरित् atmosphärisch VARĀH. BH. S. 11, 2, 4, 41. 46, 4, 48, 53.